

نه فرهتی الله له جوله که وگاوره کان، گوره کانی پیغمبرانیان ده کرد به مزگهوت

له عائشه وه (دایکی ئیمانداران) -رهزای خوای لیبت- ده لیت: پیغمبری خودا -صلی الله علیه وسلم- له کاتی
ئه وه نه خوشیهی که چاک نه بوویه وه لئی؛ فهرمووی: «نه فرهتی الله له جوله که وگاوره کان، گوره کانی
پیغمبرانیان ده کرد به مزگهوت»، ده لیت: ئه گهر ئه م -هه ره شهیه- نه بووایه گوره کهی دیار ده خرا، به لام ترس
هه بوو له وهی گوره کهی بکریت به مزگهوت.

[سه حیح - راست] [(البخاری و مسلم) هاوران له سه ری]

دایکی ئیمانداران عائشه -رهزای خوای لیبت- ده یگیرته وه: پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- له وه نه خوشیهی که
سهخت بوو له سه ری و تپیدا وه فاتی کرد؛ فهرمووی: نه فرهتی الله له جوله که وگاوره کان، و دووریانی خستوه ته وه له
ره حمه تی خۆی؛ چونکه ئه وان گوره کانی پیغمبره کانیان کرد به مزگهوت، ئه مپیش به دروستکردنی بینا له سه ریان
یان نوپژکردن له نیویان یان به رامه ریان. پاشان عائشه -رهزای خوای لیبت- ووتی: ئه گهر ئه وه نه هی کردن
وهۆشداریدانه له لایهن پیغمبره وه -صلی الله علیه وسلم- نه بووایه، وترسی هاوه لان له وهی ده رهق به گوری
پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- ئه وه بکریت که جوله که وگاوره کان کردیان ده رهق به گوره کانی پیغمبره کانیان؛
ئه وه گوره کهی دیار ده خرا و بهرز ده کرایه وه.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5379>

